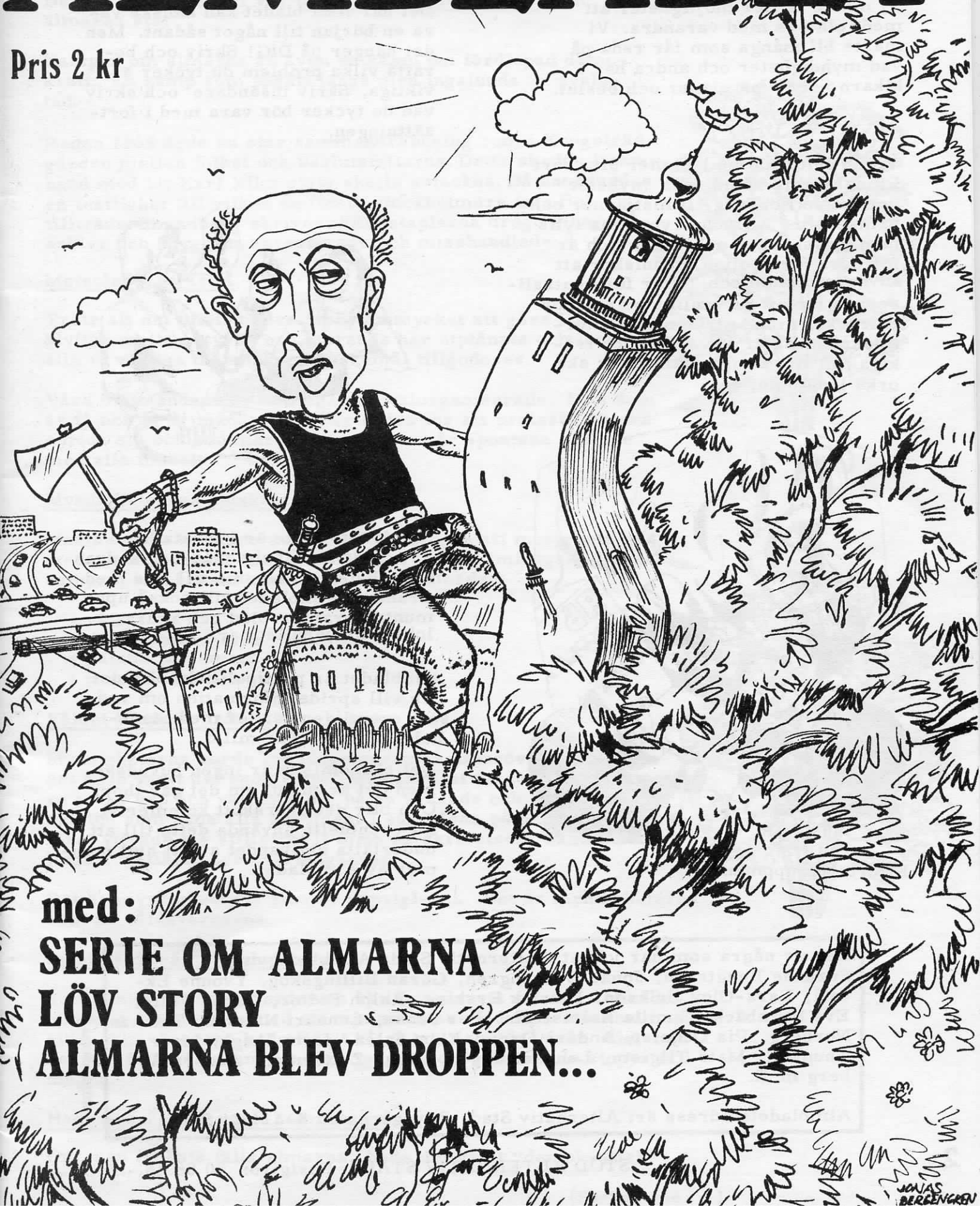

ALMBLADET

Pris 2 kr

med:

**SERIE OM ALMARNA
LÖV STORY**

ALMARNA BLEV DROPPEN...

KANSKE EN TIDNING...

Vi måste få fler möjligheter att meddela oss med varandra. Vi måste bli många som får reda på vad myndigheter och andra har i kikarn i form av planer och beslut.

Viktig information kommer ofta bort i massmedia bland alla "nyheter" om Bosse Hægberg, filmstjärnor och prinsessor. Affischutrymmena fylls med kaffeburkar och tvålar och är för dyra för vanliga människor att använda. Radio och TV är för centraliserade för att ge vanliga människor tillräckligt med utrymme. Kulturtidskrifterna är för svåra och tråkiga för att vanliga människor ska orka läsa dom.

Eftertryck uppmanas!

Det här lilla bladet kan kanske vara en början till något sådant. Men det hänger på DIG! Skriv och berätta vilka problem du tycker är viktiga. Skriv insändare och skriv vad du tycker bör vara med i fortsättningen.

Almbladets syfte är i första hand att bredda stockholmares och andras möjligheter att komma till tals med varandra. Almbladet vill också uppmuntra kvartersblad och andra lokala miljöbulletiner.

Almbladet är partipolitiskt obundet och vill sprida information om vad som egentligen händer med Stockholm och med vår miljö.

Det ekonomiska är ingen huvudsak, men det är ju kul om det går ihop. Och blir det överskott kommer vi att eventuellt använda detta till att underlätta utgivandet av ett nytt nummer av Almbladet.

Här är några som har jobbat i Alternativ Stads Almbladsgrupp: Suzanne Bengtsson, Jonas Bergengren, Göran Billingskog, Yvonne Eksell, Lars-Olov Erikson, Patrick Erskine, Ralph Fidler, Göran Folin, Eva Hernbäck, Gunilla Holmström, Per Janse, Lennart Nilsson, Thomas Norberg, Pia Odquist, Anders Orrje, Ebba Salén, Jorm Skagh, Inger Thunvall, Mats Tiigiste, Lennart Unger, Johan Zotterman, Anders Åsberg m. fl.

Almbladets adress är: Alternativ Stad, Bryggargatan 8 111 21 Sthlm

STOCKHOLMARE, DU RÄDDADE ALMARNAS

Det var genom att vi var många som samarbetade som almarna står.

Kampen om almarna är även en kamp om fördjupad demokrati. En kamp som pågått länge men ingalunda är avslutad.

Redan 1868 ägde en stor sammandrabbning rum i Kungsträdgården mellan folket och beslutsfattarna. Detta skedde i samband med att Karl XII:s staty skulle avtäckas. Då anordnades en festlighet till vilken de flesta stockholmare inte fick tillträde. Strindberg skriver: "Konstaplarna drogo sina sablar och högo in, arresterade och misshandlade."

Motståndarna är få

Trots att det blivit bättre återstår mycket att göra innan klyftan mellan styrda och styrande har utplånats och innan alla vi vanliga människors önskemål tillgodoses.

Våra motståndare är mäktiga och välorganiserade. Men dom är få och vi är många. Dom är rädda för att protesterna ska sprida sig och kommer att motarbeta vår spontana rörelse med alla medel.

Myndigheternas hetskampanj

Makthavarna kommer även i fortsättningen att motarbeta oss med samma medel som man försökt med i almfrågan. Deras kampanj kan kanske sammanfattas med orden:

- + våld
- + demokratin i fara
- + gatans parlament
- + massmedia hetsar

Våldet kommer från myndigheterna

Myndigheterna borde för länge sedan ha omprövat beslutet, det hade varit det enda rätta. Men istället valde man att ytterligare piska upp och våldföra sig på en växande och kunnig folkopinion som hade alla argument i sakfrågan på hand, och som först yttrade sig stillsamt (i form av skrivelser, namninsamlingar, artiklar och överklaganden).

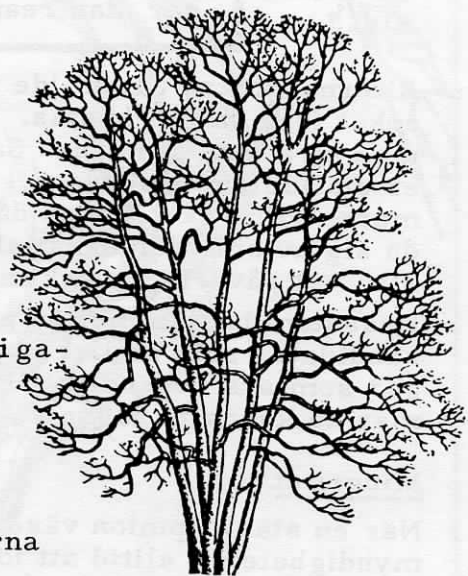
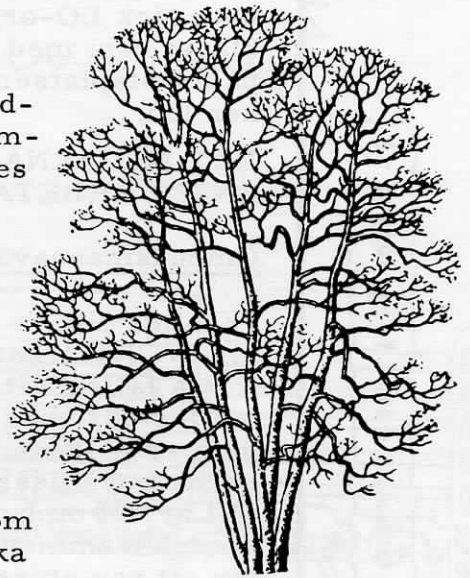
Det är myndigheterna som är uppviglarna. Det är myndigheterna som är våldsverkarna.

Inget våld från stockholmarna

Trots massmedias överdrivna skildringar vet alla att almräddningen genomfördes med ett minimum av våld från stockholmarnas sida. Almvännerna hade tidigt klart tagit avstånd från våld, och det var främst genom att vara många som man kunde stoppa fällningen.

Hade nedsågning varit demokratisk?

Om man lyckats fälla almarna, hade det varit "demokratisk ordning"?

ARBETARE GILLAR INTE ALMAR?

Hjalmar Mehr och ett antal ombudsmän inom fackföreningarna tycks mena att arbetarna vill fälla almarna.

Samtidigt som detta utspel kom gick LO-organet Aftonbladet runt med en intervju på arbetsplatserna. Rubriken löd:

LÅT ALMARNA STÅ
ANSER ARBETARNA

Ombudsmannavälde

Fackliga ledare uttalade sig för 57.000 arbetare. I dom flesta fallen rör det sig inte om fackföreningarna utan om dom socialdemokratiska klubbarna inom dessa. Men överallt är det ombudsmännen som tillsammans med en eller ett par styrelseledamöter anser sig kunna uttala sig för dessa och över deras huvuden i en miljöfråga.

Protester

På många håll inom facket har man reagerat starkt över

detta godtycke och den brist på demokrati som detta avslöjar. Metallettens fem VpK-klubbar har i ett yttrande uttalat sig för almaktionen som ett stöd för den allmänna kampanjen för en bättre miljö. På postkontoret Stockholm 1 har man haft namnlistor ute, där 90% var för almarna, på Stockholm 9 fick almarna ett 80%-igt stöd. På Karolinska sjukhuset fick man ihop 460 namn för almarna. Överallt visar folk på arbetsplatserna sitt missnöje över beslutet att fälla almarna.

Samma problem

Vad som händer i facket är en parallell till hur demokratin skjuts åt sidan inom kommunalpolitiken.

Kampen på arbetsplatserna gäller många gånger samma sak som den kamp för en bättre livsmiljö vi bl. a. sett manifesteras under almarna. I båda fallen är det fråga om att låta mänskliga behov gå före en omänsklig effektivitetshets.

Massmedias roll

Hjalmar Mehr har beskyllt massmedia för att hetsa fram våld. Han har t. ex. gjort häftiga utfall mot regionalradion. En mätning av materialet ger dock vid handen att i hela almfrågan fick Alternativ Stad yttra sig i fem minuter och hr Mehr i över tio minuter. Helst vill han förstås vara alldeles ensam nästa gång.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING:

Kanske en tidning.....	sid 2
Stockholmare.....	sid 3
Fackföreningskampanjen.....	sid 4
Innehållsförteckning.....	sid 4
Serie om almarna.....	sid 5-10
Löv story.....	sid 11-12
Det blev en evergreen.....	sid 13-15
Brev, telegram m.m.....	sid 16-17
Almarna blev droppen.....	sid 18-24
Almarna och regionplanen...	sid 25
Det är visst nåt visst.....	sid 26-27
Tyst i ledet.....	sid 28
Cyklar gör vi i sommar.....	sid 29
Dom sätter P för P-platser...	sid 30
Alternativ Stad.....	sid 31
Almfakta.....	sid 32

forts.fr.
sid.3

Alternativ Stad tillställde partierna en enkät före valet i höstas. Där frågade man bl. a. om almarna. Samtliga partier ställde sig positiva till att rädda almarna! Hur skulle man då kunna använda sig av sin "demokratiska rättighet" att i val påverka utvecklingen?

Dessutom bestämmer ju partierna vilka kandidater som ställer upp och vilka frågor som ska behandlas till valen, hur ska man då kunna få någon valfrihet?

Minoritet?

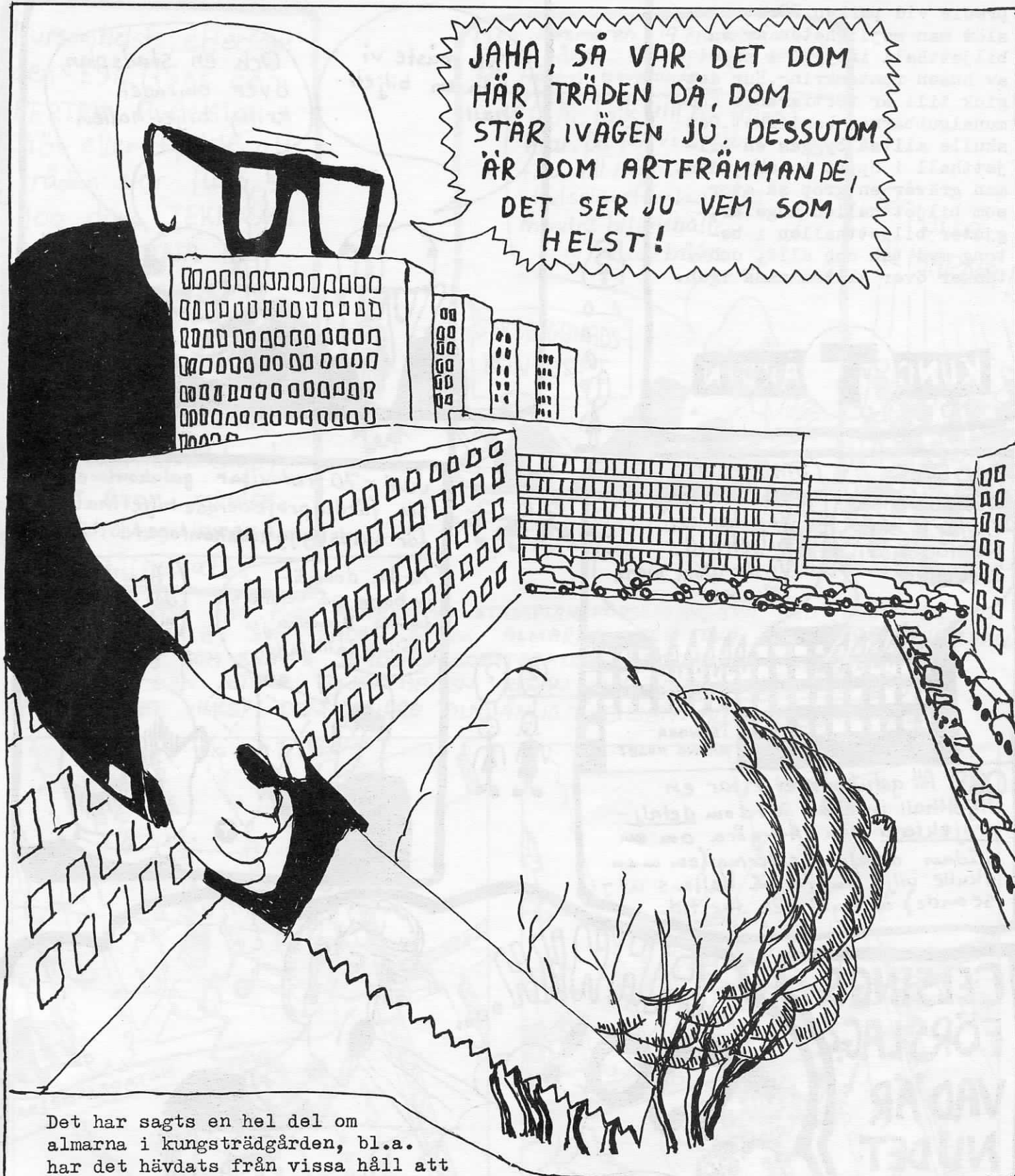
När en stark opinion växer fram så kommer myndigheterna alltid att försöka få den att framstå som en högljudd med obetydlig minoritet. Det visade bl. a. en statistiskt tillförlitlig opinionsundersökning som Sveriges Radio lät utföra. Inte mindre än 70% av de tillfrågade sade sig vilja ha almarna kvar.

Idel frågor som inte besvarats av politikerna. Almräddningen var en seger för demokratin och inte tvärtom!

Teknikerna bestämde ju

Hur skulle politikerna som valda ombud kunna ta ställning till olika förslag i demokratisk ordning, när teknikerna redan börjat projektera ett av dem och på så vis tvingat politikerna att välja det p. g. a. påstådd tidsbrist?

STÖD Alternativ Stad! Pg: 708645 -7

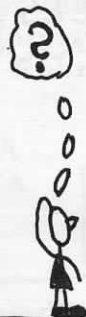

Det har sagts en hel del om almarna i kungsträdgården, bl.a. har det hävdats från vissa håll att beslutet att fälla almarna "fattats i demokratisk ordning". Vad kan nu det betyda? Ja, låt oss ta reda på, hur det egentligen gick till, hur kunde det komma sig att de kommunala myndigheterna hittade på något så vansinnigt som att fälla några så populära träd, trots att det mycket enkelt kunde ha undvikits? För att ta reda på det får vi gå tillbaka i tiden, till år 1968. Man hade beslutat bygga en tunnelbanelinje till Järva. Ändstationen söderut skulle ligga i Kungsträdgården. På dom kommunala myndigheterna låg nu uppgiften att utforma dom två biljetthallar med tillhörande uppgångar, som skulle finnas vid station Kungsträdgården. Den ena biljetthallen skulle ligga

forts. på nästa sida

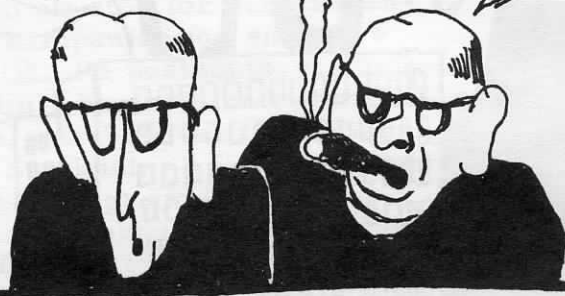
precis vid parken. Först utslöt man möjligheten av en biljetthall inbyggd i något av husen runtomkring. Hur det gick till är fortfarande kommunalgubbarnas hemlighet. Det skulle alltså byggas en biljetthall i öppet schakt, dvs. man gräver en grop så stor som biljetthallen ungefär, gjuter biljetthallen i betong med tak och allt, och täcker över alltsammans igen.

KUNG TÄRDEN

Nu måste vi rita en biljetthall

Och en stadsplan, över området kring biljetthallen

STHLM STADS BYGGNADSKONTOR:
Vi ritat ett stadsplaneförslag. Vi är tekniker

STHLM STADS GATUKONTOR:
Vi ritat en biljetthall. Vi är ännu mera tekniker

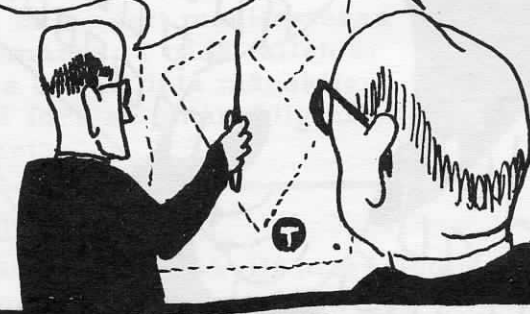

OBS! Att gatukontoret ritat en biljetthall innebär att dom detaljerar den. Att göra om en sådan detaljprojektering (om man skulle vilja ändra på hallens utseende) är dyrt och tar tid.

Juni-70 redovisar gatukontoret sin färdigprojekterade biljetthall för stadsbyggnadskontoret.

Ja, ja, dom är ju borta på Celsing's förslag, dom ska ju fällas iallafall.

Ännu, jo dom där träden, dom måste alltså bort?

CELSING'S FÖRSLAG? VAD ÄR NU DET FÖR NÅT?

Jo, dom iallafall i Sverige världsberömda arkitekten P.Celsing ritade 1965 ett förslag till omvandling av Kungsträdgården, där almarna inte fanns med....

Varför fanns inte almarna med på celsing's förslag? Ett rykte förtäljer, att Pvc en dag råkade nysa över sin fina planmodell för Kungsträdgården, och därvid lossnade pappmodellen av almarna och flög ut genom fönstret. Andra rykten säger, att Pvc ansåg almarna vara **FULA** och **ARTFRÄMMANDE....**

Hursomhelst, eftersom den ESTETISKE EXPERTEN Pvcelsing nös eller tyckte att träden var fula, så tog dom TEKNISKA EXPERTERNA bort dom på sina ritningar, och allt detta sker alltså innan dom folkvalda politikerna (kommunfullmäktige) eller, ännu mindre, Stockholms innervånare, tillfrågats.

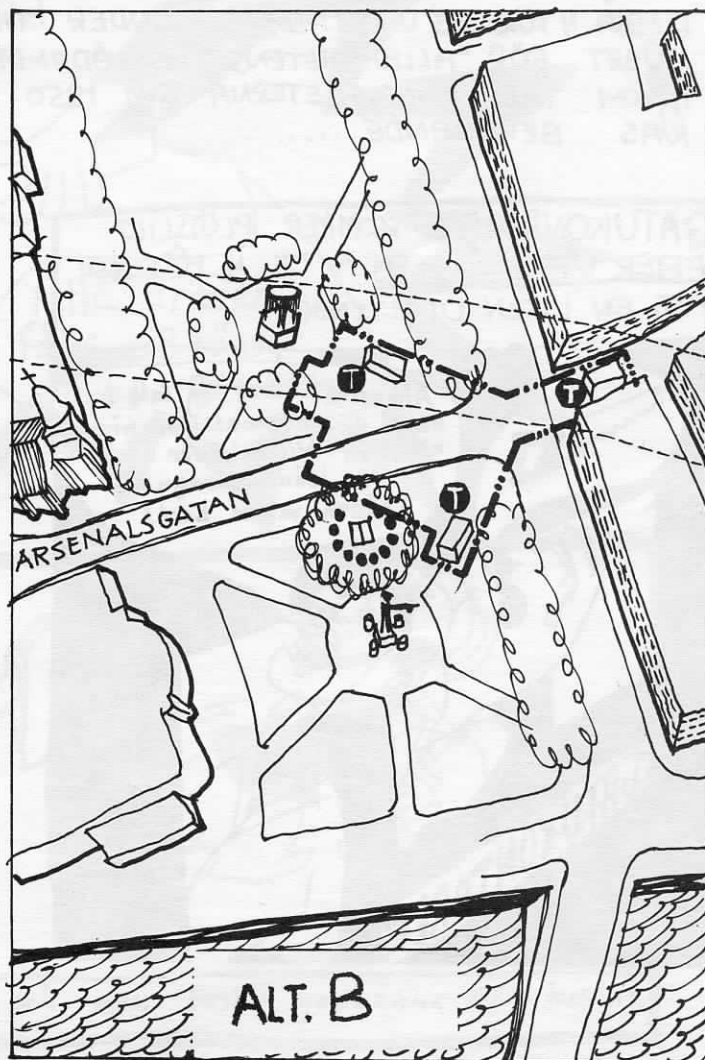
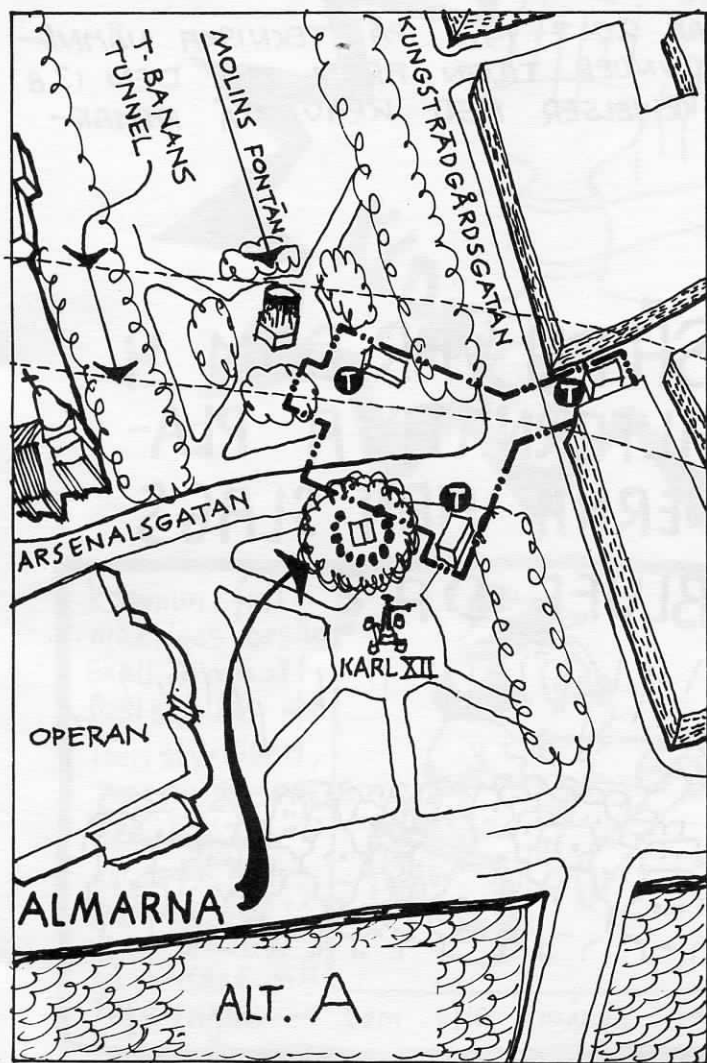
Men sommaren 1970 börjar saker hända. En opinion uppstår för trädens bevarande.

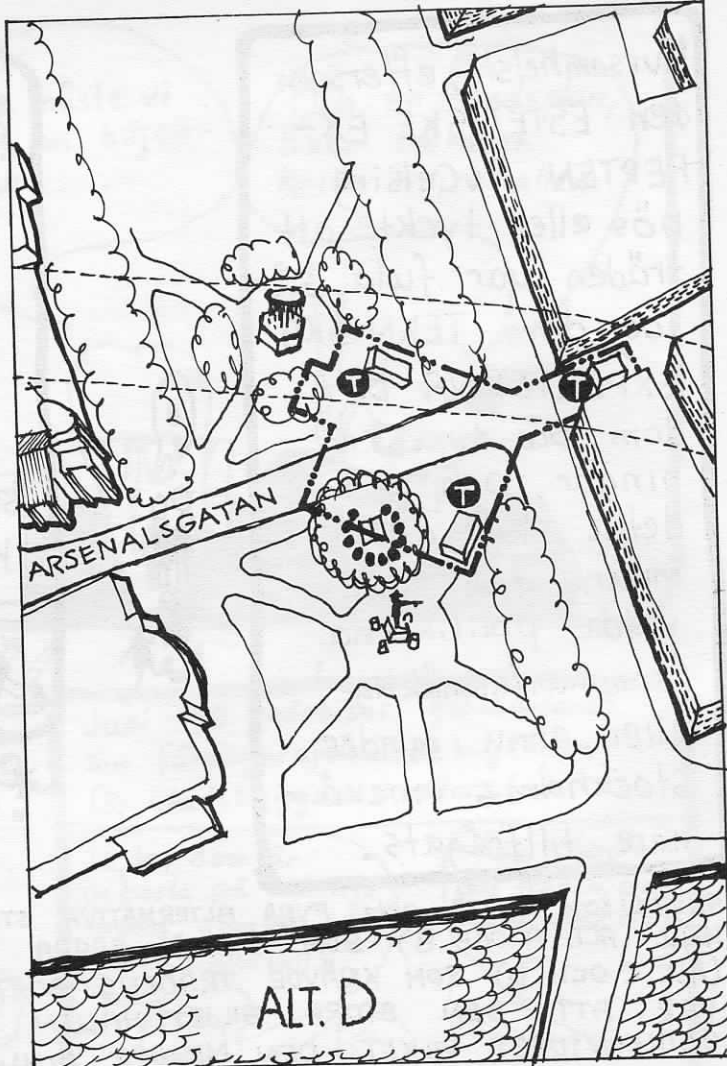
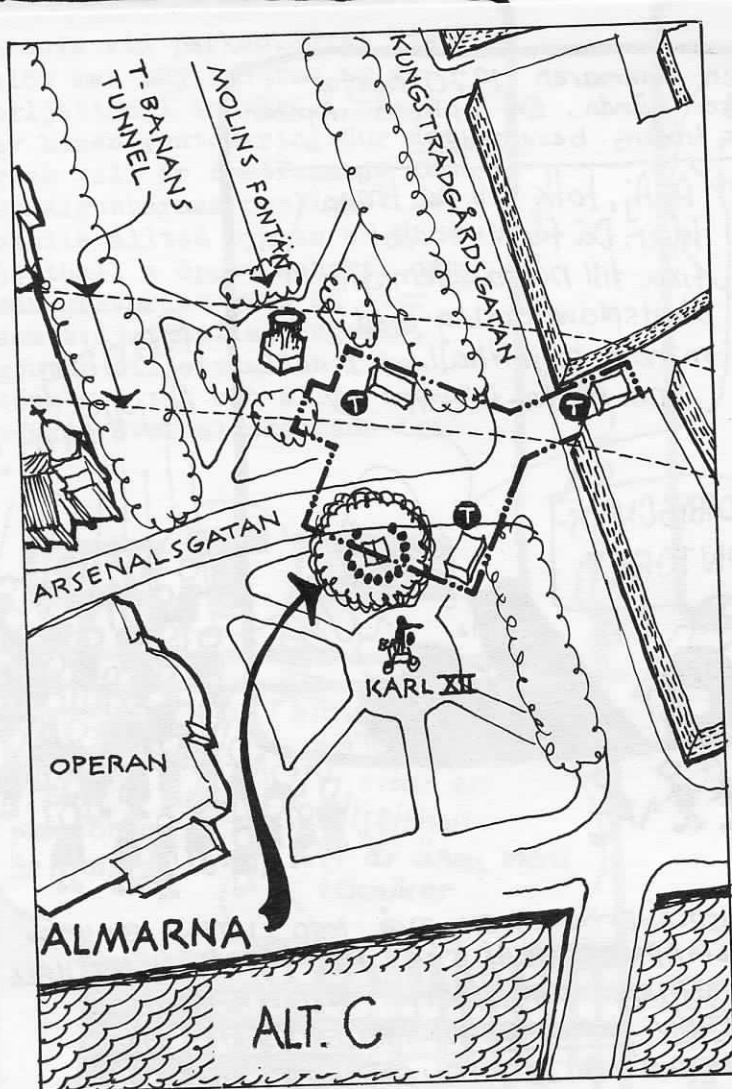
Aj, Aj, folk vill ha träna kvar. Då får vi snabbt fixa till några alternativa stadsplaneförslag med mindre biljetthall, som räddar träden

STADSBYGGNADSKONTORET

RÄDDA ALMARNA!

SÅ TILLKOM ALLTIDÅ DOM FYRA ALTERNATIVA STADSPLANEFÖRSLAGEN, TVÅ MED LITEN BILJETHALL (ALT. A OCH B) SOM SADES SPARA ALMARNA OCH TVÅ MED STOR BILJETHALL (ALT. C OCH D) SOM KRÄVDE TRÄDENS BORTTAGANDE. VAD SOM INTE FRAMGICK VAR ATT DEN STORA BILJETHALLEN REDAN VAR DETALJPROJEKTERAD AV GATUKONTORET, VILKET DEN MINDRE "ALMVÄNLIGA" BILJETHALLEN INTE VAR.

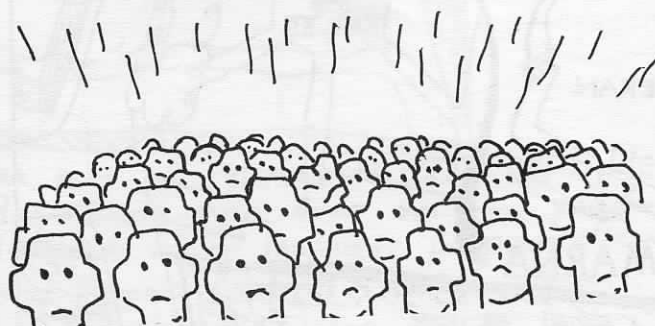

DESSA 4 FÖRSLAG UTSTÄLDES UNDER TIDEN 22.7-14.8 PÅ TEKNISKA NÄMNDHuset FÖR "ALLMÄNHETENS BESKÅDANDE". UNDER TIDEN FRAM TILL DEN 13.8 INKOM TILL MYNDIGHETERNA C:Å 1350 SKRIVELSER MED KRAV PÅ ALMAR-NAS BEVARANDE.....

GATUKONTORET KOMMER PLOTSLIGT EFTER UTSTÄLLNINGEN AV DE 4 FÖRSLAGEN, MED EN LITEN UPPLYSNING:

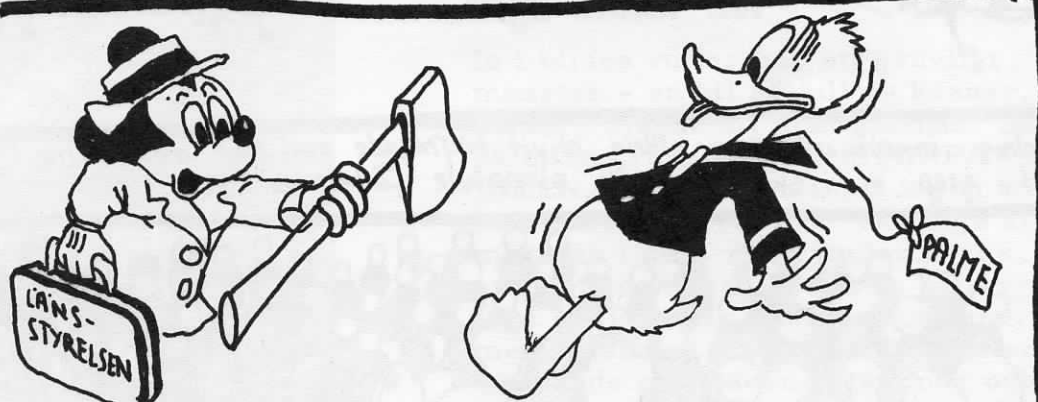
SÅ DÅ VAR DOM 4 ALTERNATIVA PLANERNA NÅN SLAGS BLUFF DÅ?

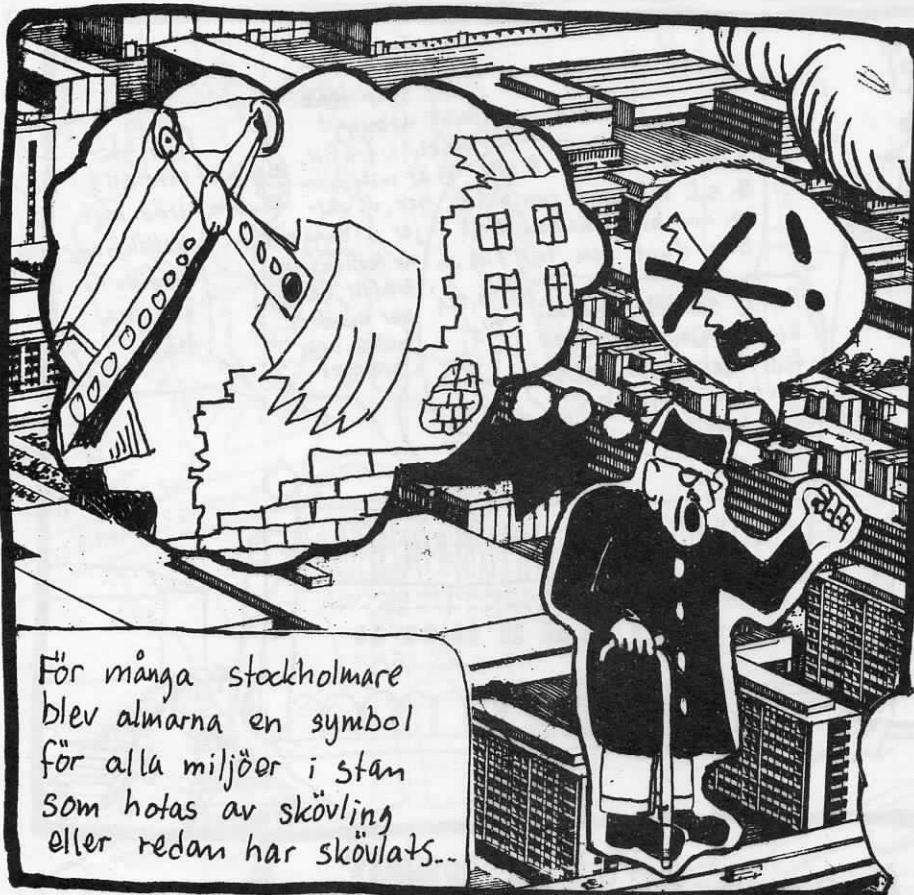
Dom folkvalda politikerna (kommun fullmäktige) skulle nu i demokratisk ordning besluta vilket av alternativen man skulle ta, C eller D som fällde almarna, eller A resp. B, som kanske också fällde träden!

kommun fullmäktiges beslut skall normalt fastställas av länsstyrelsen, men eftersom det här var en extra het potatis, lät man ärendet gå vidare till regeringen -

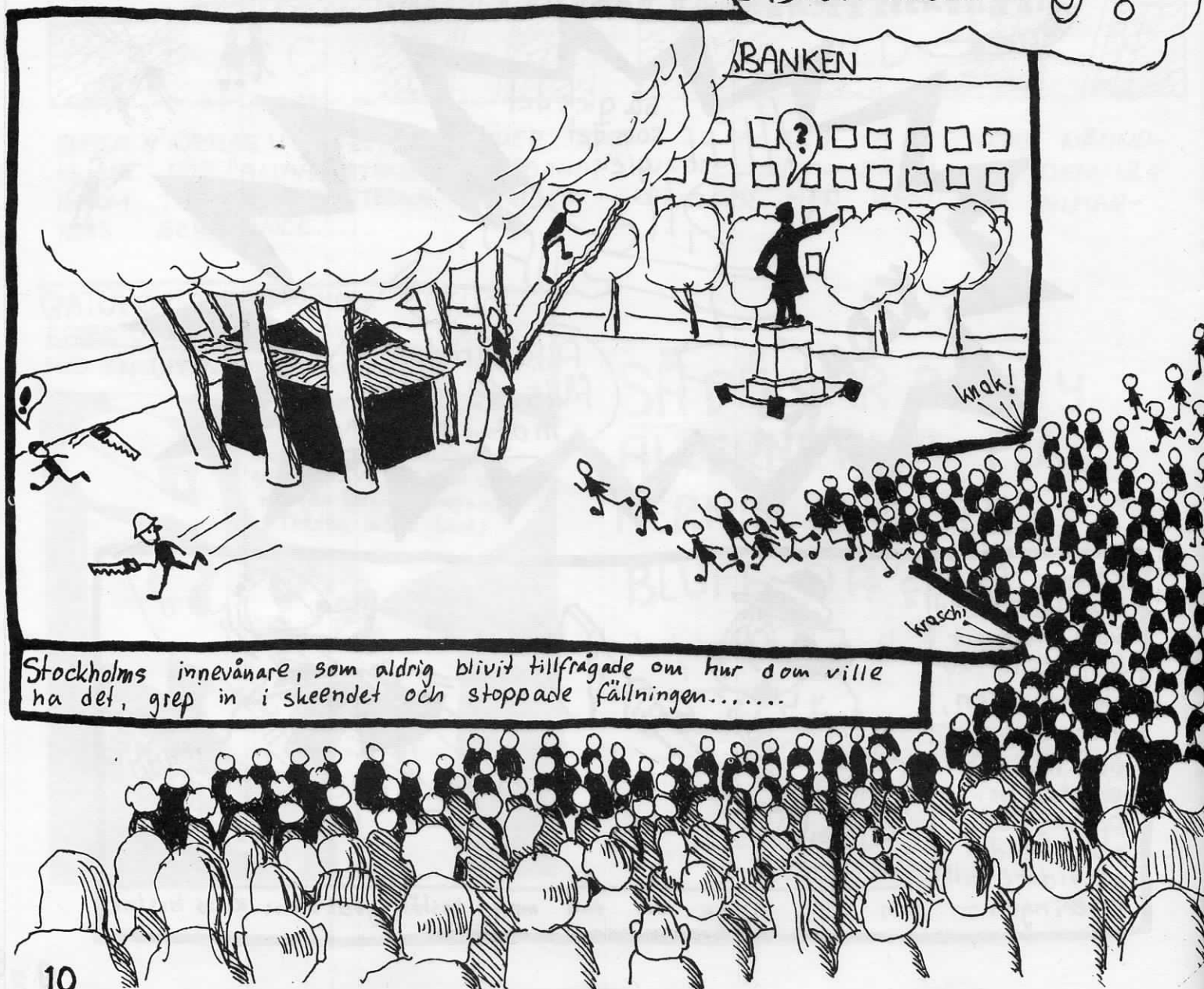
som efter många om och men beslöt godkänna K.F:s beslut.

För många stockholmare blev almarna en symbol för alla miljöer i stan som hotas av skövling eller redan har skövats...

Gatukontoret hade tillkännagivit att man tänkte fälla träden tidigt på morgonen den 13 maj. I hemlighet hade dom dock bestämt sig för att dra ut med motorsågarna ett dygn tidigare...

VAD HÄNDE MORGONEN DEN 12:e maj?

Stockholms innevånare, som aldrig blivit tillfrågade om hur dom ville ha det, grep in i skeendet och stoppade fällningen.....

Lov Story

Skulle dom eller skulle dom inte... dagligen följde tusentals stockholm-are utvecklingen. Skulle dom små späda skotten på de hundraåriga almarna än en gång hinna slå ut och svepa in de vintertunna grenarna i skir grönska. Eller skulle motorsågarna hinna före och kapa av allt vidare liv?

Natten är vacker i Kungsträdgården då almarna skall fällas. Vi hade antecknat oss i telefonkedjan och blivit vederbörligen väckta och hastat till. Almbuketten är så prydlig bakom planket som står skyddande för insyn. Allt andas frid och ro men nånstans finns en nerv begraven. Stockholmare i alla åldrar står och pratar med varandra i små grupper.

Ett brak bryter lugnet, några har knuffat omkull en del av planket. Hålet som uppstått suger till sig kringstående och räcker inte till. Bit efter bit av planket knuffas ned och avslöjar täta led av poliser, så överkliga mot dunklet under träden i sina uniformer med de vita bältena och axel-

Stans första "sit up".

remmarna. Förväntansfulla schäfrar rycker hårt i sina koppel.

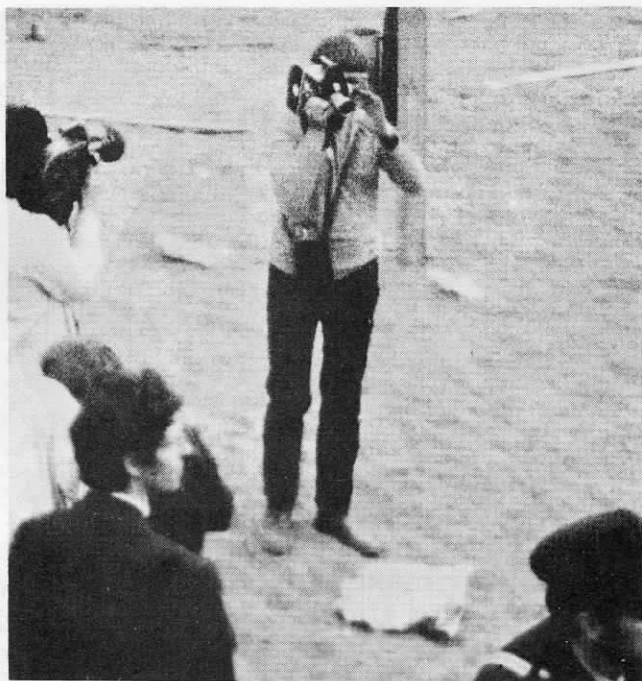
Så börjar mäktiga talkörer ljuda. "Vi vill ha våra almar", "Almarna åt folket", "Låt almarna leva" flyter ut över Strömmen och studsar mot det ruvande gamla slottet och riksdagshuset och når kanske ända bort till stadshuset som ett svagt eko. Men där är också tyst och tomt och ingen finns att svara.

Upp i träden

Nu knuffas det på poliser, nu pressar man på mot de bastanta kedjorna av uniformer. Nu rämnar den yttre kedjan och hundarna får ge sig in i lek- en. Dom skäller och gläfsar och nån kastar sten på vår polis - fy så gör man inte! Där syns Cornelis trygg och tung och med gitarrknäpparnäven till hälften knuten i protest. Där ses Janne Halldoff i en roll och Ville, Val- le, Viktor i en annan. Där ses bossen för polisens styrka, Göte Jägenstedt och upp mot op'ran skymtar en av stans mest kända hemliga poliser i sin ljus diskreta trenchcoat. Vidare ett virrvarr utav händer, fötter, kroppar på väg framåt, inåt. Oemotståndligt på väg mot. Några bryter sig igenom och en - en hjälte - tar sig upp i trädens kronor.

Inga almar ner

In i bilden rullar här ett gruvligt monster - en bil så full av kranar, hissar, stegar att man hissnar. Stoppa bilen, ropar någon. STOPPA BILEN, fyller tusen i och ingen tvekan råder längre - här ska inga almar ner i natt. Barrikader byggs av plank och bräder och nu håller inga kedjor mer. Hästar kommer, men än sen när många redan sitter famnande om trädens stammar och en flicka slinker mellan benen på en bredbent uniform och en annan ridskolevant tar tag i bletslet på en häst och hindrar den att bråka. En

Hoppsan - en plåtare plåtande
en plåtare på plåten.

Löv Story

förnyad rusning fram mot träden
- men oj, där svänger en batong och
ännu en i ren panik.

Och just i detta nu så börjar motor-
sågar smattra. Polisen håller ännu
ena flanken, om än knappt. Men träden
bara sargas - det är rena nidingsdåd
och inget annat: inte kan man fälla
tusen kilosträd med människor rakt in-
under. Ofattbart att sågar startas i
en stund som denna. Ett ramaskri
och hundraden är plötsligt inne under
almarna, några kilar snabbt som
ödlor uppför stammar, ut på grenar.

Sågar tystnar, lika plötsligt som dom
börjat och polisen backar ut från sina
sista poster under träden. Slaget är
förlorat, sånt är bittert, men de
många jublar, själva livet jublar över
segern mot det uniforma.

På miljoner TV-skärmar visas sam-
ma kväll ett drama dränkt i blod och
våld, en regisserad show som bara
ger vid handen att en bild kan ljuga
mer än tusen ord.

Vet din morsa om att du är här?

Först när flera fanns innanför
än utanför polisens kedjor
blåstes det reträtt.

En förbrödrande mugg saft
sedan polisbefälet blåst
reträtt bådär gott för framtiden?

...och när solen smekte högsta almens krona med en första stråle, då var festen där för fem dygn framåt... dag och natt. och natt

och dag... en förbrödring och för-systring utan like kring en fackla grönare och grönare för varje timme...

DET BLEV EN EVERGREEN!

Det började med att nån på taket till det lilla tehuset fick ett rungan-de ja då han ropade ut att nu hade stockholmarna tagit tillbaka ett litet stycke av sin stad. Det fortsatte med att nån började sjunga och med att planket staplades upp till något som liknade en estrad om pretentionerna är små. En kil-le med gitarr klev upp och drog en låt och nån frågade i lånad megafon om nån kunde greja fram en högtalare så alla skulle höra och det kunde nån. Brödbitarna och skvätten fika avsett för dom vaktande kring träden späddes på med saft och ännu ugnsvarm limpa. Pengar samlades i hattar som gick runt.

Med hemgjord dikt

Från "han i trädet", som nu hade dussintals med bokstavliga stam-fränder, kom singlande en pappers-lapp med text som lästes upp och som slog an en ton. Det var ett stycke poesi så gott som något och det följdes av så många ord och strofer att det kunde fylla böcker. Folk steg själva fram med hem-gjord dikt och läste blygt och-stapplande i miken, andra räckte bara fram ett pappersark och bad någon annan läsa. De första telegrammen kom, och lästes upp - allt var ju till för alla.

Direkt till jobbet

Och klockan gick på sju och åtta, nio - många gick direkt till jobbet, andra hastade till plugget, nån tog hastigt ut en vecka av semestern. Andra kom, som läst i bladen, hört i radion eller fångat upp en ton från folkets tamtam-trummor. I vita söndagshatten kom man, eller i sitt blåställ. Med tält och sovsäck kom man utifrån, från Eskilstuna, Västerås och Trosa. Alla ville vakta almar eller lyssna till de folkets röster som sa det man tänkt själv, eller ännu inte hade tänkt på.

ONSDAG MORGON DEN 12 MAJ 1971:

Det är vår och en ljummen brys sveper in över strömmen mot mej i almarna.

Almarnas lövsprickning är i full gång och jag gråter med tårarna rinnande ner-för kinderna.

Allt står så klart för mig när jag sitter här uppe. Människors miljö, såväl yt-re som inre, rivs ner, ut-nyttjas till det yttersta i ett ekonomiskt tänkande som lämnat allt förnuft bakom sig. Att tänka sig en fort-satt tillvaro utan att satsa allt, är en säker undergång för oss som vill LEVA.

SENARE:

klockan är nu halv fem och småfåglaerna har bör-jat att sjunga. Jag har en liten kompis. på grenen intill.
Sture.

Vad grävmaskiner krafsat bort blev åter satt på plats. En prima plant-skola för egna initiativ.

STING PINNE

STINK PINNE

Fem dagar höll den på och lika många nätter, festen för och med och av oss alla. En femåring sjöng Pippi Långstrump och en åttioårig socialdemokrat sjöng Arbetets söner utan darr på rösten. Svensktoppsromantik hördes, varvat med agitation mot kapitalets makt att fördumma och pacificera.

Hjalle Mehr och Gunnar Hjerne, Helge Berglund och Paul Grabö började bli namn på allas läppar. Dom tog gestalt som stenstoder ruvande på stelnade demokratiska former där de många samlade runt träden ville inhåll och bredd och djup och mening med folkstyreiden. Det talades om trädrotsdemokrati.

Ett eldorado för en Gala-Petter var den lilla bräckliga estraden. Cornelis sjöng där, fick sånär en Tarzan i sin skalle när denne applåderade och glömde att han satt sådär 20 meter över havet. Välkryddat talte Kar de Mumma om

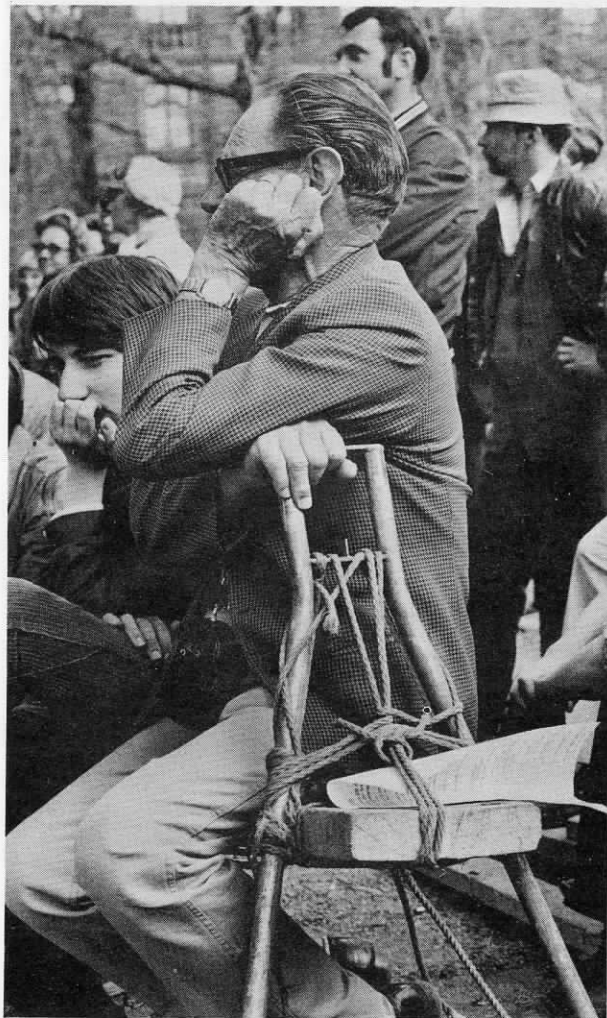
Kar de Mumma, Operakören och oräkneliga andra röster fann ett forum under almarna.

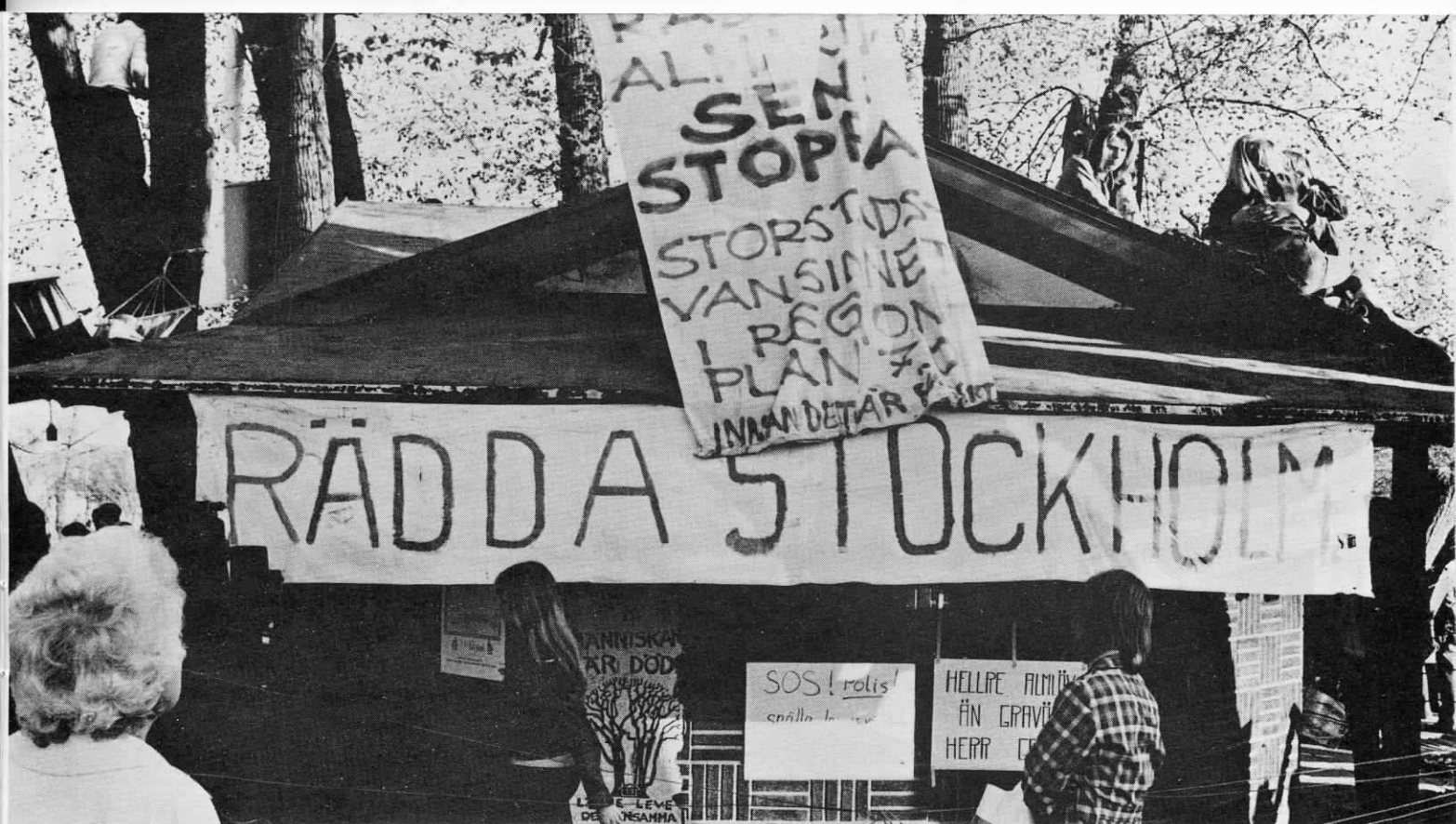

dom mäktiga i stan, han kom direkt från bättre middag. Operakören trollband för en stund och från Stadsteaterns tiljor kom ett gäng och från Dramaten kom ett annat. Anders Linder, Kjerstin Dellert och Bernt Staf dom hördes ofta, liksom Atacama, Janne Hammarlund och Sörmlands-Frasse. Och bäljakungen Lidde lirade så spelet sprack. Och Torsten Tegnér höll ett Tal på idrottsbladsROTVälskan och Wille Moberg kom med famnen full av Tore Wretmans Operakällarmackor.

Och Evert Taube var där, är klart, om inte i person så dock i visor, på affischer och i allas hjärtan. För på gammeldar har Evert vänt sin håg från Pampas svunna äventyr till framtidsödet som vi alla delar här på klotet och som utmärks av att grundläggande livsvärden i miljön är hotade av teknisk-ekonomiska bländverk i storstäderna, vid kusterna och långt upp mot

Folk gjorde själva bänkar, bord och stolar.

Att almarna har ett värde i sig är klart. Folk som ringde hade gråtit då beslutet kom om kapning, sa dom. Men almarna är också en symbol mot fyrkantstänkandet hos stadsplanerarna. Skyltar talade om människans död och om storstadsvansinnet i Regionplan 70. Och på skärmar visade byalag och Alternativ Stad hur grönskan hotas överallt.

älvars källor. Vi minns hur trubaduren Sigurd Lundholm fick hundraden att vagga och vaja arm i arm som almlöv för en sommarbris till toner av en välkänd Taubevals.

Platsen blev en fristad från det gamla inkräkt vanliga. Den som ville kunde sälja korv och skänka kläder från ett stånd, affischera, göra väggtidningar och utställningar - eller tälta, ströva fritt och barfota i gräset, klättra i ett träd och sjunga, musicera. Eller sjunga ut sitt hjärtas mening inför tusen öron. Och där personlig frihet kolliderade med allas bästa, där vädjades till sunda, varma mänskliga förnuftet och skreks inte "bort" och "nej" och "får ej". I den andan talade den lilla skylten som en flicka spikat till och satt på nysatt gräs. SKONA GRÄSET, stod det.

Och det märkliga, det unika var att ingen riktigt höll i trådarna. Ingen satt och stöpte planer, ingen organiserade. Det hela flöt för att tillräckligt många själva

såg vad som behövdes och gjorde vad som krävdes för att inget skulle spåra ur. Mathållning, städning, omplantering av rabatter och av gräs, bot åt träd som sargats och utökat försvar av almarna ifall... allt sköttes helt av självutnämnda stockholmare, och som sagt, det flöt, det funkade.

Telegrammen som strömmade in från alla håll var oftast adresserade kort och gott "Almdungen, Kungsträdgården, Stockholm".

Miljögrupper, politiska föreningar, arbetsplatser, organisationer och en mängd privatpersoner hörde av sig på detta sätt och i möjligaste mån lästes allting upp nere kring träden.

Några exempel:

Håll ut tappra ungdomar". Pensionärer

"... stöder er kamp för folkviljan..."
Lulebor.

"Kamrater i almtopparna, sitt kvar". Fam. Hedtjärn och morsmor i Ådalen.

TELEGRAM

Från
= Lx15 =

Stockholm ux318 15 15/5 1

Muf Södermalm

c/o Jan Carlsson

"Släpp ingen djävul över bron". Tidningen Trädgårdsnytt, Helsingfors.

"... framgång mot dumhet och maktmissbruk". Föreningen Rädda våra vatten.

Arkogatan 86 Stockholm

"För folkets anspråk mot maktspråk". Samtliga intagna vid Grötingens fångvårdsanstalt.

Leve almarna

"Jag gillar träd. Jag vill ha almarna kvar." Hunden Rudolf på Karlavägen.

Moderat ungdom på Södermalm

"... har just talat med Astri och Evert Taube... kommit överens om att skänka 2 stycken mappar vardera innehållande 6 litografiska blad med dedikation av Astri och Evert Taube". Konstförläggare Hans Bergsten, Tyresö.

"... lyckönskan till den demokratiska kampen för almarna". Byggnads- och trädgårdsarbetare på Rudolf Steinerseminariet.

"Vi stöder helhjärtat aktionen igår, inatt. Det var ett hårt slag för byråkratin". Liberala klubben i Sthlm.

Exp. av:

"Vi stöder er i er kamp för att rädda almarna - symbolen för ett mänskligt Stockholm". Seco.

ALMARNÄ BLEV DROPPEN...

FÖR MÅNGA VAR ALMRÄDDNINGEN INGEN OVÄNTAD HÄNDELSE. STOCKHOLMARNÄ HAR LÄNGE KÄMPAT FÖR MILJÖN I STAN OCH MYNDIGHETERNA HAR LÄNGE VARIT OVILLIGA ATT LYSSNA. EN NY FOLKRÖRELSE ÄR PÅ VÄG. HÄR KAN DU LÄSA OM DE VIKTIGASTE HÄNDELSENA OCH LITE OM HUR DEN VUXIT FRAM

Miljöproblemen ökar.

Liksom de flesta växande storstäder har Stockholm också växande problem. Den snabba urbaniseringen innebär att allt fler människor tvingas flytta hit och bösätta sig i trista förorter av glas och betong. Den hafsiga planeringen som stressas fram innebär att ingen trivsel eller gemenskap kan utvecklas. Isoleringen, främlingskänslan och sociala problemen växer. Ständiga rivningar och ökad trafik gör även innerstaden alltmer olidlig att bo i.

Missnöjet växer.

Som ett resultat av denna "utveckling" med den känsla av vanmakt och missnöje den för med sig har man börjat träffas för att diskutera vad man kan göra åt problemen. Det hela började för bortåt tre år sen.

Bygglek i Vasaparken.

Under hösten 1968 hände något viktigt i Vasaparken. Det var Barnens Dags-festligheter och några som kallade sig Aktion Samtal hade gjort en bygglekplats åt barnen. Föräldrarna blev lika förtjusta som ungarna och alla hjälptes åt att bygga ett stort hus med gångar och prång. Barnen samarbetade, trivdes och bråkade inte. Men när festligheterna var slut skulle allting rivas. Både föräldrar och barn blev besvikna och arga.

Bygglek i Vasaparken

Första byalaget i Stockholm.

Man började undra vems park det egentligen var. "Det är ju våra barn som leker här och det är vi som bor här. Borde vi då inte få ha något att säga till om?" frågade man sig. Man beslöt att träffas för att diskutera igenom saken. På så vis började man hålla

Farsta byalag ordnar höstfest

regelbundna möten en gång i veckan. Man träffades under spontana former utan att bilda styrelse med ordförande o. s. v. Det blev annorlunda än i klubbar och föreningar eftersom alla som kom till mötena fick vara med. När något skulle göras bildades en arbetsgrupp som gjorde det.

Detta möte där man diskuterade gemensamma problem och tog gemensamt ansvar kallade man för byalag.

Flera byalag.

Vasastans byalag följdes av många nya liknande intiativ. Överallt i hela stor-Stockholm och också runt om i landet, började man träffas och samarbeta om frågor som barnpassning, isolering, förslumning, lekplatser, kvarterslokaler, bilism m. m..

På så vis kom också allt fler människor att aktivt engagera sig i problem kring stadsplanering, trafikpolitik och miljövard.

Hur gjorde man?

Först gick var och en och tyckte något var och en för sig. Sen fick man kontakt med andra och märkte att det var fler som tyckte samma sak. Genom att sätta lappar i portarna, lägga stenciler i brevlådorna, knacka dörr eller telefonera, kunde man ordna trappmöten eller återkommande fester.

Allt fler märkte att det gick att förändra saker och ting genom att man tillsammans tog kontakt och

samarbetade. Alla **dom** erfarenheter som man gjorde var värdefulla att sprida. Därför ordnades ett arkiv genom vilket man numera kan få kontakt med andra som håller på med samma saker som man själv: Arkiv Samtal, Hälsingegatan 8 11323 Sthlm Tel: 331323 Öppet säkrast mel. 14-18. (Stängt över sommaren).

Skärholmen-debatten.

En stor förort stod färdig på hösten 1968: Skärholmen. Den fick ett hett mottagande i pressen. Kritikerna menade att den var ett praktexempel på den människofientliga planering som bredde ut sig allt mer. Men det var inte bara om betongen, varuhuset, parkeringsgaraget och trafiklederna det kom att handla. Frågan om vem som bestämmer, vad vi vanliga dödliga har att säga till om, vilka målsättningar som ligger bakom planeringen kom också upp. Bl. a. drabbade författaren Lars Gyllensten och Hjalmar Mehr samman i en uppmärksammas tidningsdebatt.

Mera kritik.

Det rörde på sig på flera håll. Några arkitektstuderande hade fått i uppdrag av staden att göra en utställning om cityplanen. Dom kritiserade denna plan hårt alla rivningar, dom många sterila kontorshusen och den ohämmade trafiken.

Alternativ Stad bildas.

Detta ledde till att protestmöten började hållas under parollen Räd-
da Stockholm! Efter ett tag tyckte
man att det lät som om man bara
var ute efter att rädda gamla hus
(fast idag hade det nog inte miss-
förståtts). Många som jobbat med
Alternativ Jul-aktionen strömma-
de till och den 15 februari 1969
togs namnet Alternativ Stad.

Målsättning.

Man skulle vara partipolitiskt obund-
na. Vidare ville man kritisera
planeringen av Stockholm, men på
ett förutsättningslöst och fram-
förallt lättfattligt sätt. Man skul-
le utgå ifrån invånarnas egna direk-
ta upplevelser av miljön och
försöka få med så många som möj-
ligt i diskussionerna. Man skulle
presentera konkreta alternativ till
den planering man kritiserade.
När Alternativ Stads målsättning
formulerades lød den: "Att förbätt-
ra stadens miljö genom att skaffa
invånarna medinflytande",

Aktioner.

Opinionsbildning innebär inte bara
att skicka skryvelser till politiker-
na. Det är snarare genom att fler
och fler människor engagerar sig
och genom att man på ett uttrycks-
fullt sätt som möjligt försöker å-
skådliggöra problemen.
Och enligt massmedias sätt att se
på saken så är det aktioner och inte
skryvelser som är nyheter. Sam-
tidigt med aktionerna måste man
dock gå ut med mycket information
om vad det hela går ut på och om
vad man har för alternativ.
På så vis kan budskapet få en god
spridning och smitta av sig. I bästa

fall inspireras nya människor till
att göra aktioner.

Karlbergsvägen

Det fanns planer på att göra Karl-
bergsvägen till en motorled. Den
vackra gatan var tänkt att breddas
och ge plats åt 25.000 bilar om dyg-
net. Många av dom fina förgårdarna
med sina lummiga träd skulle bort.
Två dagar före beslutet (!) fick bo-
ende i området reda på planerna.
Man började prata med varandra
och ordnade möten om saken. Man
lyckades få ut saken i massmedia.
Tillsammans med arkitekter utfor-
mades ett tekniskt genomförbart
alternativ. Samtidigt som några be-
mötte myndigheterna med skryvelser
ordnade andra en namninsamling.

Man gick runt med stenciler i brev-
lådorna först och sen gick man runt
och samlade namn. Efter en lång
kamp lyckades man rädda gatan från
förstörelse.

Trafikprotester.

Karlbergsvägens räddning var vik-
tig på flera sätt. Dels visade den
att folk började tröttna på trafikelän-
det och dels att man var beredda att
börja samarbeta för att få en föränd-
ring. Vid namninsamlingen hade
Karlbergsvägsborna undertecknat
följande ord: "Vi vill inte ha fler bi-
lar på Karlbergsvägen och inte fler
bilar i stan över huvud taget!"
Aktionen blev ett exempel för rader
av liknande initiativ. Nu började folk
reagera mot breddningar, trafikleder
och p-hus på många ställen. Vid Ling-
vägen och Hornsgatan lyckades boen-
de också stoppa breddningar genom
att ta kontakt med sina grannar och
samarbeta.

Segerdans på Karlbergsvägen

Fotgängare "ockuperar" Sergels torg aug.-69

Den "bilfria" dan.

Den 24 augusti 1969 arrangerade myndigheterna ett bilfritt city. Men det var ett slarvigt försök och helt lagt på frivillighetens grund. Våldigt många åkte in i sina bilar för att titta på den bilfria dan!

Några som hade en banderoll med texten: "Bilfritt 365 dagar om året!" spärade spontant av gatan. Några andra bad, helt snällt, bilisterna att ta en omväg, vilket dom flesta också gjorde. På så vis fylldes hela Sergels Torg på nolltid av tusentals fotgängare som trivdes en halvtimme med att ströva omkring fritt på gatorna.

Detta "uppror" från dom ständigt hunsade fotgängarna varade inte länge. Polisen kom och rensade körbanan för bilisterna med en utomordentlig hårdhet.

Trots förljugna pressreportage innebar aktionen i alla fall att folk fick reda på att det var många andra som också ville protestera mot trafik-eländet.

Nya mål

Men vare sig man lyckades eller inte kom hela tiden kravet på nya trafikmålsättningar i förgrunden. Invånarnas behov av hälsa, trygghet och trivsel skulle sättas före gamla föråldrade målsättningar från 30-talet. Politikerna måste börja lyssna till vad folk egentligen ville ha.

Myndigheter på tvären

Men politikerna och deras tekniker trampade på i ullstrumporna som om

inget hade hänt, och ville inte veta av några nya målsättningar. Gamla inkörda kontakter med bilindustri och affärsliv var obekväma att bryta. Man försökte istället att spela ut byalag mot varandra. När några protesterade mot att dom skulle få en motorväg genom sovrummet så sa man: "Ni är egoister, om inte ni accepterar den här trafikleden så kommer era grannar att få den istället. "Och det var ju inte alls det som byalaget ville.

Alternativ Stads roll

Det visade sig därför vara viktigt att det fanns dom som ifrågasatte att vägen över huvudtaget skulle fram. Det var också viktigt att det fanns dom som arbetade fram alternativ för en helt ny trafikpolitik efter nya målsättningar. Alternativ Stad ägnade sig därför mindre åt närfrågor och mera åt tvärfrågor. Och dom som var intresserade av att jobba lokalt kunde ju hänvisas till Arkiv Samtal som kunde ge information och förmedla kontakter med andra granngrupper.

Brunkebergsplanen

Stockholm är tänkt att växa och därmed också trafiken. Brunkebergsplanen (en av cityplanens fyra delar) innebar en ökning av privatbilismen i stan. Brunkebergstorg skulle t. ex. enligt planen svälja över 20.000 bilar om dygnet. Det torget var en av dom knutpunkter som man s. a. s. hängde upp hela trafikkarusellen i city på.

Bilfritt!

Just genom att myndigheterna var så angelägna om att få torget fullt av bilar var det lämpligt att ifrågasätta det. Och att därigenom få igång en debatt om trafikplaneringen och en upplysning om tänkbara alternativ. Alternativ Stad gjorde tillsammans med Brunkebergs byalag och stads- miljögruppen ett eget förslag där man tog bort bilarna! På så vis kunde man "dyrka" upp hela trafikplaneringen, man kunde göra city, hela innerstaden, ja, stora delar av hela regionen bilfri.

Kollektivtrafik

Genom att man, i förslaget, gjorde en totalsatsning på kollektivtrafiken helst i form av eldrivna minibussar, genom att nyttotrafiken föreslogs gå i det uppsprängda underjordiska tunnelsystemet kunde en realistisk och tekniskt fullt genomförbar bilfri brunkebergsplan visas.

Vid utställningar på flera ställen, i debatter och i andra sammanhang visade folk sig hellre vilja ha den alternativa planen. Man ville hellre ha lugnt och grönt än avgaser och buller.

Brunkebergsplanen beslutas

Men, trots de många protesterna, togs planen. Politikerna hänvisade till gamla målsättningar som man bestämt för länge sen (i lugn och ro). Dom kunde man inte bara gå och ändra. Dom tre största partierna (S, Fp och M) röstade för planen i Stadshuset den 11 maj samtidigt som flera tusen stockholmare protesterade utanför.

Men, på ett sätt kan man ändå säga att slaget vanns eftersom opinionen tog ytterligare fart. Arga insändare haglade över tidningarna och diskussionerna i hemmen, på arbetsplatser och vid övergångsställena blev vanliga.

Många började på allvar fråga sig: "vad är det för ena gubbar som vill asfaltera hela stan för bilarna och kväva oss i avgaser?"

Många stockholmare protesterade mot brunkebergsplanen

Miljöaktivister: Dags partierna tar upp trafikmiljö i valrörelsen

Valet

Intensiva diskussioner bland alla slags miljöintresserade fördes till valet 1970 om utifall man skulle försöka göra något. Förslag om att ställa upp ett nytt parti hördes, liksom att s tödja vissa partier, liksom stryklistor m. m.

I Alternativ Stad och på många andra håll blev man emellertid på det klara med att det helt enkelt inte gick att påverka stockholms miljöfrågor i valet.

Miljöfrågorna kom bort

Det var rikssval samtidigt och dom kommunala frågorna var dömda att komma bort. Partierna valde själva vilka kandidater som skulle fram och vilka frågor som skulle diskuteras till valet. I t. ex. trafikfrågor hade alla stora partier samma kollektivtrafikfientliga inställning (fast man sa ju motsatsen i valpropagandan). Alternativ Stad valde att försöka visa hur lite valet egentligen betydde i miljöfrågorna och hur viktigt det istället var att bli allt fler invånare som tog egna initiativ som politikerna fick rätta sig efter istället för tvärt-

om. När det gällde frågan om almarna så gav alla partierna mer eller mindre positivt besked före valet. Det framgick av den enkät som Alternativ Stad tillställde partierna i Stockholm. Hur skulle man då, i fallet almarna, i val kunna utnyttja sin "demokratiska rättighet"?

Internationell trafikprotest

Strax efter valet deltog många stockholmare i en internationell manifestation för en bättre och sundare trafikplanering. Initiativet togs av Alternativ Stad och liknande grupper i Amsterdam. Trots korta förberedelser ägde aktioner rumssamtidigt i Sverige, Danmark, Norge, Finland, USA, Canada, och Australien. I Sverige protesterades det den 10 oktober i inte mindre än åtta städer (Stockholm, Göteborg, Malmö, Lund, Uppsala, Södertälje, Falköping och Eskilstuna).

Det var den största manifestationen för en bättre trafikmiljö i Sverige. Den blev särskilt omtalad i landsortspressen och visade med önskvärd tydlighet att vi nu är en del av en riksomfattande opinion.

Tusen cyklister
(+ 4 000 fotgängare)
kräver bättre
trafikmiljö.
Upp till tramp!

Stank Eriksgatan

I Stockholm hade en mängd cyklister vid ett tillfälle, parkerat sina cyklar vid Drottningholmsvägen tidigt på morgonen och betalat i automaterna. Därigenom fick man utrymme för blomkrukor, leksaker, musik och dans. Parkeringsplatsen gjordes om till park och S:t Eriksgatan döptes om till Stank Eriksgatan.

5000 i fotgängarmarsch

Den 10 oktober samlades bortåt 1000 cyklister vid Stadshuset och cyklade sen till Sergels Torg där 4000 fotgängare mötte. Cyklisterna satt av och 5000 stockholmare tågade sen till (dåvarande) riksdagshuset och antog en skarp resolution till regering och riksdag.

Ytterligare protester

Överallt hade invånarna börjat protestera mot den hämningslösa miljöförstörelsen. På Järva, vid sjön Trekanten och i många andra områden slog man sej samman och krävde att myndigheterna skulle tänka om.

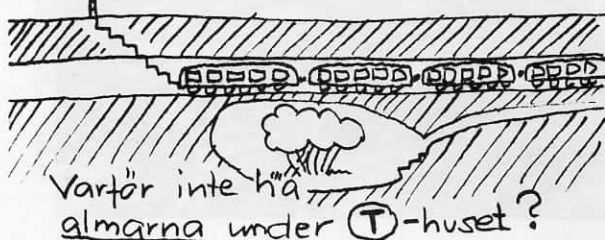
Almarna

Myndigheterna har hela tiden mött den växande medvetenheten hos invånarna med irritation. "Det är bra att ni är intresserade, men lägg er inte i!" och liknande tongångar har varit vanligare än en vilja att tillmötesgå och att vara lyhörda för folks önskemål. Almarna blev kulmen i en naturlig utveckling. Almarna var konkreta och lätta att samlas kring. Almarna var dessutom ett så uppenbart övergrepp från prestigetokiga tekniker och maktfullkomliga politiker.

C:a en kvarts miljon stockholmare beräknas ha kommit till almarna under den stora folkfest som bröt ut efter det att man stoppat fällningen.

Helge Berglunds Kompromiss...

istället för Te-huset under almarna.

Kampen fortsätter

Myndigheterna räknar med att inte mindre än ytterligare en miljon människor ska finnas i Stockholm till år 2000 (enligt bl. a. Regionplan 70 och Länsprogram 70) Detta skulle innebära otaliga rivningar och trafikleder liksom en fortsatt skövling av träd, parker och grönområden. Därför är almarna bara början på en lång kamp som vi alla måste föra.

Vi måste bli fler

Det viktigaste nu verkar vara att ännu fler och fler och fler ger sig den på att vara med, ta initiativ till denna växande opinionsrörelse. Dom som varit aktiva måste inse sitt ansvar och hela tiden inspirera folk att själva börja samarbeta, gärna om sina lokala problem. Det är inte på Alternativ Stad det hänger eller på någon annan "duktig" grupp, utan på stockholmarna själva, om det ska lyckas oss att någonsin få den stad vi vill ha.

ALMARNA och REGIONPLANEN

Almfällningen i Kungsträdgården är bara ett exempel på att Stockholmsregionen numera inte planeras med människornas intressen i första rummet. Det finns en rad projekt där grönskan får vika för vilda expansionsdrömmar. De har tillkommit utan att de närboende tillfrågats, utan att sakskälen dryftats och utan att behovet av en mänsklig livsmiljö överhuvud taget beaktats.

Utan att ens ha skuggan av en chans att säga att skälen för att ta bort gröna områden i stan var att få bättre kollektivtrafik har bl. a. Järnvägsparken, Stenbocks-kajen, Kungsträdgården vid Hamngatan, Karlbergsparken, strandparken på Söder, Ringvägsboulevarden, Stigbergsparken skövlats helt eller delvis.

Nu planeras för 2,5 milj. människor i regionen fram mot år 2000. Människor trängs ihop i jättelika "nybyggarläger" med pendling till separata arbetsplatsområden omgivna av jättelika trafikapparater. I Kolartorp bredvid Kungens kurva och nära Skärholmen t. ex. håller man redan på med detaljplanering för ett jättearbetsområde och en jättetrafikplats som tar bort det mesta av grönskan - utan att något om regionplanen 70 ännu är bestämt!

I detta väldiga resande mellan bostad och arbete i regionen skall 30% företas med kollektiva transportmedel och 70 % med privatbil. Antalet bilar i regionen kommer att röra sig kring en miljon. Det blir dyra resor med tanke på att det 1985 kommer att kosta 7000 kr för varje hushåll som vill ha bil plus att alla på skatten får betala de 100 miljarder kronor som utbyggnaden av regionen kommer att kosta i bebyggelser, trafik, avlopp m. m.

Kraven på att man skall kunna köra fort med bil på motorlederna kräver i sin tur stora kurvradier, stora trafikkaruseller och orsakar buller och luftföroreningar.

Grönområden som får ge vika för denna planering är Järvafältet, Råstassjön, Hagaparken, Lilljansskogen delar av Lovön, Nockebyskogen, Sättraberg, Tegelhagen, Rissneskogen, Bellevueparken, delar av Djurgården-Gärdet (om inte Österleden dras i tunnel för 100 milj. kr extra), Grimstaskogen, Årstafältet, delar av Tantolunden m. fl.

Vattenförbrukningen, 550 liter per person och dygn, och en tre gånger så stor elförbrukning som idag medför bl. a. att alla sjöar hotas, att det blir svåra grundvattensänkningar och svårt att klara vattenreningen. Idag naggas grönområdena här och där - i morgon tar man hela området på en gång. Allt i expansionens heliga namn. Expansion för vem? För vad?

Visste ni att:
en minoritet består av 70%

Talande tystnad

Har ni märkt så tysta t. ex. Gunnar Hjerne (fp) och Paul Grabö (c) blivit de senaste veckorna. Inte ett pip från dom om almarna trots att dom stått vid kollegan Hjalmar Mehrs (s) sida hela tiden i försöken att göra kaffeved av almarna. Att Grabö håller käft beror nog på den starka kritiken från ungcentern i stan och kanske också på att själva hövding Hedlund lär ha bannat honom. Att Hjerne gömmer sig i buskarna i förhoppning att stormen ska dra förbi är väl gammal god politisk rävvaktighet.

Klart är i alla fall att Hjalmar Mehr lämnats ensam att försvara en sjuk sak och även om en svensk kommunalpolitiker väl sällan slagit så många bottenrekord på så få dagar som Hjalmar så bör han ha en eloge för att åtminstone inte ha lämnat det skamfilade stadshuset vind för våg. Om inte annat tyder det på att han har ett visst mått politiskt mod innanför västen.

Det är långt ifrån bara i Stockholm som folk är förbittrade över myndigheternas miljöpolitik. På en lång rad orter runtom i landet står striden om träd och annan grönska och ingen utom politikerna blir väl förvånad om det här och där kommer att bjudas samma motstånd som i Kungsträdgården om besluten blir lika utmanande som i huvudstaden.

Ute i stora världen kämpas det redan aktivt på många fronter och även om hästar och hundar inte kommer att sättas in mot förbittrade invånare på samma sätt som i Stockholm så kommer vi säkert att få uppleva flera

sammandrabbningar mellan styrande och styrda i miljöfrågor. På flera håll är aktioner för att rädda träd igång. Orsaken är överallt densamma. Folk menar att det är hög tid att bryta den förödande betongfilosofi som härskat alltför länge bland planerare och politiker i industriländerna och som är på väg att förvandla tätorterna till rena trafikkarusellerna.

Ofta finns också djupa klyftor mellan myndigheterna och undersåtar med i bilden och en känsla av total vanmakt inför utvecklingen från de många människorna. Och maktfullkomlig nonchalans och likgiltighet från de många politikerna.

Så var fallet i den lilla västgötastaden Falköping som i höstas fick en centralt belägen allé med gräsplanteringar och pyramidalmar förödd av grävmaskiner under några tidiga morrontimmar för att ge utrymme åt bilarna. Trots det stora ingreppet i stadsmiljön hade politikerna inte ens brytt sig om att ta upp frågan i stadsfullmäktige utan låtit en annan instans rutinbehandla ärendet och klubba trädfällningen. Därigenom slapp man all debatt och diskussion. En miljögrupp i stan (sådana finns också i allt större utsträckning även på mindre platser i landet) skrev ett öppet brev till fullmäktige och frågade om "tillräckliga skäl" hade funnits för trädfällningen och om fullmäktige i frågan ansåg sig ha mot svarat väljarnas förtroende. Efter ett halvår hade fortfarande inget svar kommit och miljögruppen tvingats upprepa

NÅT VISST MED ALMAR

sina frågor. Nu kom ett svar, mycket avslöjande i all sin ynklighet. Där sades helt enkelt att "den besvärliga trafiksituationen" var orsaken och att beslutsfattandet utanför fullmäktigeförsamlingen hade skett i laga ordning enligt kommunallagen.

cancersvulst

Tacka fan för att det är "den besvärliga trafiksituationen" som är boven i dramat. Låter man bilismen utvecklas som en cancersvulst i städerna så får man räkna med att den tär hårt på de friska delar av miljön som finns kvar. Frågan är bara hur länge

detta ska anses som "tillräckliga skäl" för en fortgående miljöförstöring och om det inte snart är tid att göra ingrepp på själva svulsten.

Och tacka fan för att beslutet skett i laga ordning, det hade väl ingen betvivlat. Frågan här är om man tolkat kommunallagens anda och inte dess bokstav riktigt när man fattar beslut helt över folks huvuden.

Kvar står alltså två obesvarade frågor. Förhoppningsvis kommer falköpingsborna att kräva ordentliga svar på dom.

Tyst i leden !!!

Inte nog med att Sveriges Radio går och gör en opinionsundersökning utan att fråga borgarråden i Stockholm om lov - en massa medborgare i stan dristar sig till på köpet medverka i den i så stort antal att den blir statistiskt riktig och alltså vetenskapligt oantastlig. Till råga på allt har dessa Stockholmare fräckheten att tycka på helt annat sätt än politikerna. Bara 17% ville ha almarna fällda och det ska fan vara borgarråd med en så illojal väljarkår.

Folkuppviolare

Inte undra på att det finns borgarråd som undrar vad det är fråga om och söker förklaringar till höger och vänster. En stackars skivprat-are i nattradion som i förbigående nämnt några ord om almarna målas ut som folkuppviolare av största mått. Radion och dagspressen är också bovar i dramat, speciellt från Hjalmar Mehrs och hans drabinters horisont. Som alltid alerta vad gäller information i sakfrågor vill vi upplysa om ännu ett par agitationscentra som varit med och förlett oss Stockholmare. Dels gäller det Hagge Geigert som vid årets kungsanpremiär, strax före almfällningen, tog sig för att med mycket sammet i rösten, uttrycka sympati för almarna. Följden var att bara tre(3) personer i hela publiken ville ha almarna fällda.

Se till att få tyst på Hagge, Hjalmar, du är ju i alla fall finanshövding i stan och Hagge bara en av dina många anställda och litet lojalitet ska du väl kunna begära!

Litet besvärligare blir det väl att få bukt med Konsum, men klart är att nåt måste göras! Läs nedanstående agitationsdikt och begrunda själva. Den var helt förrädisk insmugen i Konsumbladet "Storstaden" tidigt i våras. Vi föreslår att herrar borgarråd ser till att inga utrymmen i fortsättningen ges till kiosker och andra krämarbodas i T-baneuppgångarna.

PROMENAD I KUNGSAN

Ni vet, det här med alm och pil på rot,
som vissa borgarråd är så emot?
En dag när jag i Kungsan stilla vankar,
då kryllar hjärnan av små ystra tankar.

En trädlös park, den är ju som en flint.
Vi måste något ha, och det gesvint.
I brist på pil och alm får vi väl hitta
nånting, som vi med glädje kan betitta.

En snilleblix! Vad säjs om borgarråd?
Jag ger mej själv i tysthet en applåd.
Det påstås goda borgarråd är dyra,
men nog kan vi ha råd med bortåt fyra.

Ett lummigt borgarråd, som klädd i grönt,
beskuggar oss, tänk vad det vore skönt!
Vi ställer opp dem här och där i parken
till prydnad, liksom liljorna på marken.

Och blir vi trötta på dem sen till slut,
då rycks de opp ur marken utan prut.
Och när de förs iväg, får de besinna,
sic transit gloria, och raskt försvinna.

N.

KÅLLE OM PÅLLE

Centerns Paul Grabö blev i höstas partiets första borgarråd i Stockholm efter den stora valframgången som till största delen berodde på frikostiga löften i miljöfrågor. Som gatuborgarråd har han varit den som ytterst varit ansvarig när det gällt att fälla almarna. Visserligen uttalade han sin stora vända och tog på sig en bekymrad min när han var med och klubbade almarnas dödsdom i fullmäktige, men såna konster lurar ingen.

Att skaffa sig en välbetald borgarrådsplats på miljöfrågor och sen gå och besluta att såga ner almarna, ett av stadens äldsta och mäktigaste trädpartier helt i onödan, det är en dumhet som övergår vårt förstånd. Det är att först se till att komma på grön kvist och sen säga av den gren man sitter på, som göteborgske Källe säkert skulle säga.

Cyklar gör vi i sommar

Fler turister än nånsin väntas till Stockholm i sommar. Dom kommer att mötas av en ny vänlig giv från stockholmarnas sida, som förhoppningsvis kommer att smitta av sig i andra städer. Den går ut på att turister och andra gäster gratis ska kunna låna cyklar för att med deras hjälp upptäcka och uppleva stan.

På olika ställen är det meningen att cykelstationer ska upprättas där man kan kvittera ut en cykel för en dag eller mer.

Gamla cyklar

Alternativ Stad håller i det hela, men en förutsättning är stockholmarnas intresse och aktiva bistånd. Dels är det stockholmarna som släpper till cyklarna och dels är det stockholmarna som svarar för det mesta arbetet.

Bakom idén med gratiscyklar ligger vetskapen att det på vindar och gårdar, i källare och cykelställ står cyklar i mer eller mindre brukbart skick, som av olika anledningar

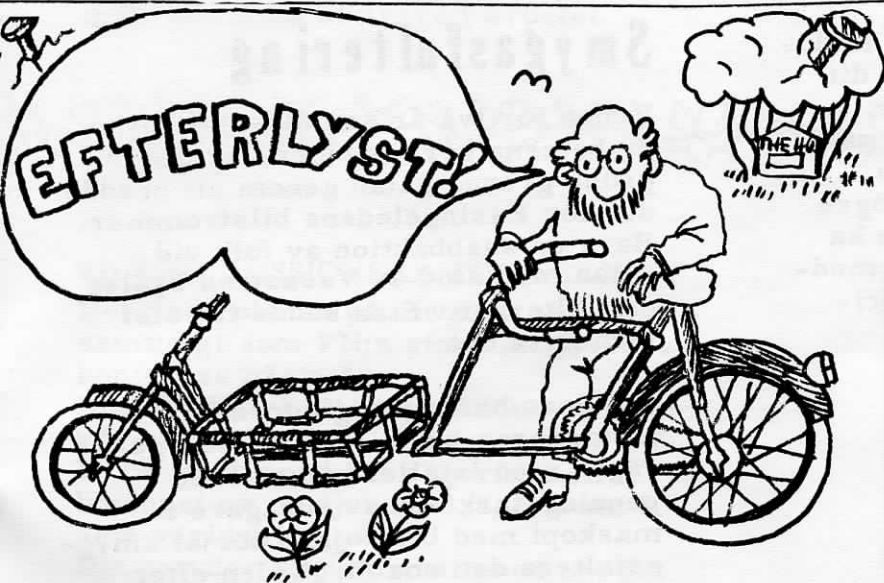
inte används. Dom ska repareras och göras snygga och alltså komma till heders igen.

Alla som har nån cykel stående kan ringa till A. Stad 11 58 52 säkrast eftermiddagar och kvällar och meddela var den kan hämtas eller själva ta in den till Bryggargatan 8.

Verktyg, reservdelar och händiga händer är också nödvändiga för utsättningar för att klara saken. Så miljövänliga stockholmare uppmanas att ställa upp med vad dom har. Ring eller titta in!

Verkstad för alla

Verkstan ska naturligtvis vara öppen för alla att komma och laga den egna hojen. För en av orsakerna till servicen är att cyklismen ska uppmuntras, eftersom cykeln är det människovänligaste fordonet, som inte bullrar, inte osar och inte tar stor plats, men är bra för kroppen.

Vår gröna granna frakthoj har försvunnit...
Den parkerades vid Karl den folket fötter efter att ha fraktat
dit informationsmaterial. En polis kom fram och sa:
HÄR FÅR DET INTE STÅ, det där cykelskallet utan
stället i stället istället (vits, vits) Vi gjorde så - och sen dess
har vi inte sett vår frakthoj

HAR DU ?.. så ring oss:

TILL ALTERNATIV STAD

115852 el.
113403

värdiga former

Finanslandstingsrådet Gunnar Hjerne, en av männen bakom den planerade almavrättningen, ville gärna vara med och demonstrera om det vore under värdiga former som på hans tid - fackeltåg eller sånt. När detta bud nådde folket under almarna beslöts spontant att man samma kväll skulle ordna ett fackeltåg runt Kungsan för att se om det var allvar eller bara prat av Hjerne. Kvällen kom - men ingen Gunnar Hjerne.

grönare

Snacket att Kungsan ska bli grönare i framtiden lär komma från ett beslut att T-banevagnarna även i fortsättningsen ska ha kvar den nuvarande färgen.

Dom sätter P för P-platser

I påskas hände nåt vid Karlbergsvägen 65 som har likheter med almarna. Men politikerna fattade naturligtvis ingenting då heller. En grävskopa hade kört in på en av dom små mysiga gårdarna som ligger mellan gatan och husen och som gör Karlbergsvägen till en av dom finaste miljöerna i innerstan. Den skulle på fastighetsägarens order gräva upp gräsmattan och istället greja till en asfalterad parkeringsplats.

Folk i 65:an blev förbannade är klart och grannarna också. Men dom nöjde sig inte längre med att bara stå och svära i vanmakt utan gick till aktion. Från dörr till dörr gick budet och vips hade man plockat ut bord och stolar och kaffe och vetebröd och ordnat till ett litet knytkalas just där grävskopan skulle hugga in på grönskan. Svårare var det inte. Lite snack man och man emellan bara. En dragspelar dök upp och en karl i huset var fin på munspel. Några timmar senare lommade grävskopan därifrån med slokande grävm. Grönskan var räddad och dragspelet höll på att spricka av glädje.

Men fastighetsägaren såg pengar fladdra iväg, för enda orsaken att dra dit en grävskopa var att tjäna pengar. Gräs lönar sig inte, men det gör parkeringsplatser! Menade han. Och krävde i ett brev helt fräckt en högre hyra av dom i huset om dom ville ha kvar grönskan. Ett formulär var medskickat att underteckna om dom fri-

villigt gick med på hyreshöjningen. Många av hyresgästerna visste inte om dom skulle våga säga nej men efter samråd beslöt alla att strunta i hotet från värden och inte skriva på papperet. Och därvid är det.

Inte den bästa av värdar

Hyresvärd är en advokatfirma men ägare till huset är av en ödets ironi - en läkare. Några av Karlbergsborna ringde upp honom på hans sätteri vid Västkusten, långt ifrån alla storstadens miljöfaror. Bl. a. påpekades att medicinalstyrelsen rekommenderar att inte lägga parkeringsplatser närmare bostadshus än 15 meter och att dom här parkeringarna allihop skulle ligga alldeles intill huset och alltså gå helt emot vad medicinalstyrelsen säger. På det svarade läkaren: "Det där känner jag till, men varför skulle jag bry mig om det när ingen annan gör det". Kommentar överflödig!

Smygasfaltering

Redan för två år sen försökte myndigheterna göra stenöken av den gröna granna gatan genom att bredda den för Essingeledens bilströmmar. Bara en snabbaktion av folk vid gatan med stöd av Vasastans byalag och Alternativ Stad kunde till sist förhindra det.

Sen dess har myndigheterna hållit tassarna borta från Karlbergsvägen men istället har en liten penningstark elit av husägare i maskopi med bilskojare börjat smyg-asfaltera den ena förgården efter den andra. Utan att bry sig ett dyft om att boendemiljön fördärvas för både barn och vuxna.

Till en viss gräns tolereras tydligen miljöförstörelsen av folk, men sen sägs det plötsligt stopp. På Karlbergsvägen var det vid 65:an, i Kungsan var det vid almarna.

HÅL
i fickan?

Vid folkfesten under almarna
lämnades saker in till Allt.stad
Det var plånböcker, nycklar o.s.v

Allt finns att hämta på polisens
hittegods.

Alternativ Stad

Vad är det och hur fungerar det?
Här är lite information som kan
vara till nytta.

Alternativ Stad är ingen organisation, förening eller sammanslutning i vanlig bemärkelse. Alternativ Stad består av samma brokiga samling människor som samhället i övrigt. Det gemensamma för oss är att vi alla vill arbeta för en mänskligare stadsmiljö och en bättre fungerande demokrati som ger utrymme för vanligt folks inflytande.

Alternativ Stad är partipolitiskt obundet och öppet för alla. Arbetet består huvudsakligen i att sprida information bl. a. genom konkreta aktioner.

Hur fungerar det i praktiken?

Arbetet sker på frivillig bas. Du jobbar helt enkelt så mycket som du orkar med. Alla möten är öppna och besluten tas kollektivt. Den som vill vara med och jobba ska få vara med och bestämma. Sen är själva arbetet decentraliserat i grupper. Det gör att det blir effektivare och att alla kan delta aktivare i arbetet.

Så här är det organiserat i stora drag.

1. Informationsmöten

Varje måndag kl 18, Bryggargatan 8, kan du komma och informera dig lite närmare om det hela. Ta gärna med dig andra som är intresserade.

2. Veckomöten

Varje måndag kl 19 (under sommaren) har vi arbetsmöte och beslutar i aktuella frågor. Vintertid: lördag kl 13.

3. Stormöten

Första måndagen varje månad kl 19 på Moderna Museets filial, Skeppsholmen.

Alternativ Stad, Bryggargatan 8 (invid huvudpostkontoret), har öppet ganska oregelbundet över sommaren. Ofta finns där någon på kvällarna, men ring först och kolla tel 11 58 52 (vi står i katalogen). Uppgifter om arbetsgrupper och plats och tid för deras möten fås där. Välkommen!

Postgiro 70 86 45 - 7
Telefon 11 58 52

VILL DU MISSIONERA FÖR MILJÖN?

Det finns planer på att göra aktioner samtidigt som FN:s stora miljövårds-konferens nästa år.

Det är viktigt att dom aktionerna, som går under det samlande namnet POW-WOW (indianord för segerfest eller botandet av en sjukdom), äger rum i hela världen!

Det betyder att informationen om det här måste ut så mycket som möjligt, i alla tänkbara länder, helst redan i sommar.

Skall du ut och resa? Vill du i såfall "missionera" lite för den här aktionen? Framförallt behövs information till östländer och till tredje världen. Hör av dej isåfall!

Till: Ingrid Eriksson, tel: 45 90 41
under juli: 15 23 80, arb: 85 00 00
ankn. 1591. Eller ring: 11 58 52

En av stockholmarna
spontant startad sym-
patilista för almarna
blev över

EN KILOMETER LÅNG !

På en vecka skrevs
över fyrtiotusen namn
på listan nere vid al-
marna.

ALM-affischen med Evert Taubes
brev kan fortfarande köpas ge-
nom Alternativ Stad.

FAKTA OM ALMARNA OCH TUNNELBANAN

Tunnelbanan

Det ska byggas en tunnelbanestation på den blivande Järvabanan med namnet Kungsträdgården. Tunneln är redan färdigsprängd. Kvar att byggas är två uppgångar med biljetthall i vardera änden av perrongen. Den ena biljetthallen planeras ligga nära Gustav Adolfs torg, den andra i södra Kungsträdgården.

Biljetthallen i Kungsträdgården

Det är denna andra biljetthall som skulle försenas om man beslöt omprojektera den. Uppgången vid Gustav Adolfs torg och själva perrongen skulle självklart inte beröras av en sådan försening.

Almarna

Varför skulle man då projektera om biljetthallen i Kungsträdgården, som ju faktiskt redan gått igenom i kommunfullmäktige? Jo, den är planerad så, att den kräver att almarna fälls om den ska byggas. Detta ogillar en majoritet på 70 % (endast 17 % var för en fällning) av Stockholms invånare. (Enl. en gallup utförd av Sveriges radio.)

Skrala argument

I debatten kring almarna har det förekommit en del argument för en fällning av träden. Här följer en lista på några av dom vanligaste, med åtföljande förklaring till varför varje argument inte håller:

"Stressargument"

"Järvabanan försenas om vi måste projektera om biljetthallen för att rädda träden."

Nej, endast den ena biljetthallen försenas. Man kan släppa fram hela resandeströmmen via den andra biljetthallen. (Se ovan)

"Det är dyrt att projektera om biljetthallen."

Nej, knappast sedan en grupp av arkitekter erbjudit sig att gratis utföra omprojektering åt staden.

"Almarna-är-ruttna-argument":

"Almarna klarar inte grundvattensänkningen som skulle äga rum även om det byggs en mindre biljetthall, som inte kräver att almarna tas bort."

Jo, dom klarar grundvattensänkningen. Almar har ytliga rötter, som normalt inte når ner till grundvattennivån, de nöjer sig med ytvatten. Blir det torka kan man ju alltid vattna

"Almarna är ruttna och kan iallafall inte stå länge till."
(Enligt Sven Green, som provborrat i träden på stadens uppdrag.)

Nej, almarna är inte ruttna. En professor på skogshögskolan, Erik Björkman, en av Sveriges främsta experter på trädröta, har också provborrat. Han fann, att de flesta träden var helt friska och kunde gott stå hundra till hundrafemtio år. Några hade en del sår efter avbrutna grenar. (Exempellös vanskötsel!!) Kronan borde ses över och eventuellt beskäras. Järnringarna som sitter runt flera av stammarna bör avlägsnas då träden eljest stryps.

"Serviceargumentet":

"En biljetthall som räddar almarna måste bli mindre då får vi inte plats med nån butik värd namnet i hallen. Framtidens kollektivtrafikanter behöver service."

Varför måste en "almraddande" biljetthall bli mindre? Kan man inte bara flytta jättehallen ur almarnas närhet? Om den måste bli mindre, varför inte lägga en butik i gatuplanet istället, det ska ju iallafall nybyggas snart i närheten?

"Jag-ryser-när-jag-ser-almarna-argumentet":

"Almarna är fula och artfrämmande, fäll dom så får man en härlig utsikt ner mot strömmen."
(Blom, Celsing m. fl.)

Hmmm